

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ
Београд, Коче Поповића 9/III
Број: 03-2642
Датум: 14.10.2022

На основу члана 18. Закона о кинематографији, а у складу са Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе, Филмски центар Србије, расписао је и објавио у дневном листу *Вечерње новости* дана 14. јула 2022. године Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2022. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова.

Рок за доставу пријава био је 14. август 2022.

Комисија Филмског центра Србије, у Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова (у даљем тексту: „*Комисија*“) у саставу: Марко Јоцић, Душан Јововић, Марко Крстић, Коста Пешевски, и Ненад Павловић, образована и именована решењем Министарства културе и информисања бр.119-01-195/2022-03 од 04.08.2022. године, донела је дана 14.10.2022. године следећи предлог по:

**КОНКУРСУ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ И СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТАТА
У КИНЕМАТОГРАФИЈИ ЗА 2022. ГОДИНУ У КАТЕГОРИЈИ
СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОИЗВОДЊЕ
ДОМАЋИХ ДУГОМЕТРАЖНИХ ИГРАНИХ ФИЛМОВА**

На конкурс је пријављено укупно 23 пројекта.

На првом састанку Конкурсне комисије одржаном 19. августа .2022. године, за председника комисије изабран је Марко Јоцић, и договорен је начин рада комисије и динамика одржавања састанака. Одлучено је да до наредног састанка сви чланови комисије прочитају комплетну документацију пријављених пројеката, након чега ће на другом састанку Комисије заједнички разговарати о свим пројектима.

На другом састанку Комисије одржаном 12. септембра 2022. године, након што су сви чланови прочитали комплетну документацију, уследила је анализа појединачно сваког пројекта у складу са критеријума из члана 18. Закона о кинематографији и члана 3. Уредбе о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе.

Након детаљне анализе свих пријављених пројеката, Комисија је сачинила ужу листу пројеката, а у циљу разјашњења одређених недоумица, одлучила је да за седам (7) пројеката на разговор позове редитеље и продуценте истих.

На трећем састанку Комисије одржаном 26. септембра 2022. године, Комисија је уприличила разговоре са ауторима и продуцентима пројеката у складу са договором са претходног састанка. Чланови Комисије расправљали су и оцењивали пројекте који су се нашли на ужем избору, разматрајући, како саму конкурсну документацију тако и вербалне експликације пројеката од стране ауторских тимова, те да ће на следећем састанку донети јединствени предлог пројеката који предлаже за подршку.

На четвртом састанку Комисије одржаном 14.октобра 2022. године, у складу са критеријумима прописаним одредбама Закона о кинематографији и Уредбе о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе, донели предлог пројеката које предлажу за подршку. Сагласно важећој процедури, састављен је и предлог износа средстава.

Комисија предлаже да буде подржано четири (4) пројеката, и то према следећем редоследу:

КУЋА

Редитељка: Тања Брзаковић

Продуцентска кућа: ТАЛАС ФИЛМ

Предложени износ: 30.000.000 РСД

Прича о три генерације која је вешто изведена кроз изазове старог и новог времена, односа између лика Јована, његове ћерке Ане и унука Николе. Породична драма која јасно комуницира са гледаоцима који живе у данашњем модерном свету и са свим искушењима које он доноси. Сценарио се бави темом породице њиховим односом у дому и ван њега, суштинско нас води кроз теме прошлости и садашњости али никако не осуђује и намеће закључак. Лик унука Николе који има Аспергеров синдром са којим живи и због чега има отежан социјални живот, лик деде Јована одводи на пут у своје родно село у Србији, да би продао земљу која му је остала у наследству. Уместо да прода, он реши да са унуком обнови стару породичну кућу и задржи имање. То им неће тако лако поћи за руком јер се ту појављује лик Гашовића, газде који инсистира на продаји земље.

Без икаквог улепшавања и компромиса у изразу сценарио нам нуди причу о борби за сопствени идентитет и жртвовања за другог. Ликови и односи су прецизно осмишљени и разрађени. Редитељка има јасну слику како жели да води снимање и на којим местима да нагласи динамику у кадру као и ликовну постетику у свакој сцени. Буџет филма је реално постављен и комисија је мишљења да могуће испунити тражене продукцијске стандарде. Постоји потреба за оваквим филмом на нашем тржишту.

ЈУЖНИ ВЕТАР 3

Редитељ: Милош Аврамовић

Продуцентска кућа: РЕЖИМ

Предложени износ: 42.500.000 РСД

Трећи наставак познате франшизе, која је постала национални и регионални продукцијски бренд и биоскопски блокбастер, доноси квалитативно померање ауторског поступка – и редитељски, и ритмички, и визуелно – у односу на други део трилогије „Убрзање“.

Радња филма је овог пута смештена на Косово, и на један суров и реалистичан начин описује свет албанске мафије који је укорењен у кодексе понашања и обичаја. Наши јунаци, на свој препознатљив, често и духовит, начин покушавају да се извуку из крутих матрица албанског подземља у које су сами упали због својих послова.

Главни јунак је у трећем делу интроспективнији, окренути је својој прошлости и кривици коју носи према својој породици, и у том смислу јесте позитивна промена у односу на типичан лик из криминалног миљеа.

Аврамовићева редитељска екпликација је уклопљена у продукцијске и сценаристичке замисли франшизе, уз сугестију да се финална верзија сценарија што више приближи самосвојности трећег наставка како би се могао гледати и независно од претходних. Препознатљивост Аврамовићеве поетике – динамика кадра, вратоломне вожње које одузимају дах, високи домети продукције – уверавају да ће „Јужни ветар 3“ бити на висини прва два дела. Комисија ФЦС-а са ентузијазмом подржава овај филмски пројекат.

РИБАР И БАЛЕРИНА

Редитељ: Лазар Ристовски

Продуцентска кућа: ZILLION FILM

Предложени износ: 42.500.000 РСД

Усред бомбардовања СРЈ 1999 године почиње необична љубавна прича између рибара Милете и руске балерине Људмиле. Необичан сусрет настаје када се руски брод насуче на периферији Београда. Романса између рибара и балерине траје неколико ноћи док над градом пролећу томахавак ракете а војска вреба невидљиви авион Ф117 да га обори. Расплет доноси катарзу на више нивоа. Ова филмска прича нас враћа у време бомбардовања земље 1999. и та тема ће евидентно, судећи и по овом пројекту, још дуго бити неисцрпна инспирација наше кинематографије. Али не води на само у време рата него нас уводи и у једну необичну љубавну пручу и свет фантазије који се налази испод површине реке.

Спој играног филма и анимације, комедије и трагедије је увек био успешан рецепт за филмски хит а обзиром на претходне успехе филмова у режију Лазара Ристовског и од овог пројекта се може очекивати да ће постићи успех. Овај филм ће посебно бити атрактиван за нашу публику због употребе савремене филмске технологије и анимације чега нема много у домаћој кинематографији.

ЈА ЛИ ГРМИ, ЈА Л' СЕ ЗЕМЉА ТРЕСЕ?

Редитељ: Сениша Цветић

Продуцентска кућа: КОШУТЊАК ФИЛМ

Предложени износ: 50.000.000 РСД

Други филм сада већ уиграног тандема младих талената, редитеља Сенише Цветића и сценаристе Давида Јаковљевића, који су у протеклој години направили значајан успех са филмом "Усековање" на интернационалним фестивалима, поново наступа под покровитељством искусне продукције "Кошутњак филм".

Радња филма се дешава крајем 16. века, у Србији поробљеној под Османлијским царством.

У првом плану су хајдуци који се супротстављају опресији турске власти на Балкану. Главни јунак је девојка која се прерушава у хајдука, желећи да освети своју породицу.

Одлично скројен сценарио апсолутно заслужује подршку комисије, бавећи се темом која дуго није обрађивана у скоријој историји домаће кинематографије. Ликови, односи, заплет и неочекивани расплет на крају су добро постављени, водећи причу вешто и динамично од

почетка до краја. Стереотип о хајдуцима као неприкосновеним јунацима наше прошлости се доводи у питање, постављајући их као људе са врлинама и манама, који су често на граници између заштитника народа и друмских разбојника, што додатно доприноси уверљивости ликова, чинећи их људским, а не митским бићима. Приликом писања је очигледно направљена опсежна истрага времена, културе и обичаја тог доба. Сам сценарио је писан у духу тадашњег језика, не само у дијалозима, већ и у описима сцена и дијаскалијама. Пројекат је захтеван, самим тим што је реч о епохи, али сценарио је прилагођен условима снимања у Србији, што обећава да је могуће да се сниме квалитетно. Комисија полаже велике наде у успешну реализацију пројекта од стране искусног продуцента, који се у прошлости већ увелико сусретао са филмовима епохе.

Филмови који се не предлажу за подршку:

КИКЛОПИ

Редитељ: Милош Љубомировић

Продукцијска кућа: SERVIA FILM

Road movie смештен у 1986. годину, у време СФРЈ. Способни, довитљиви Београђанин на одслужењу војног рока у нишкој касарни, добија наређење да спроведе надређеног капетана у Словенију, на клинику за лечење од алкохолизма. Успут им се дешавају бројне згоде и незгоде, које доводе и до њиховог зближавања, али и размимоилажења.

Пројекат обећава и комисија подстиче ауторе да наставе са радом, и да се обавезно пријаве на следећем конкурс. Атмосфера Југославије '80-их је добро дочарана, ликови су занимљиви, радња је динамична. У тренутном облику, исувише подсећа на филм "Караула" Рајка Грлића, па је препорука да се покуша избећи толико паралела и сличности. Такође, крај захтева ефектније, упечатљивије решење, које није толико у духу arthouse филма.

ОСМИ МАРТ

Редитељ: Срђан Драгојевић

Продукцијска кућа: DELIRIUM FILMS

Пришита професорка са Филозофског факултета, непланирано одржи говор на студентским протестима и стекне медијску пажњу, на основу чега постаје мета америчке амбасадорке и њене прославе 8. марта, посвећене величању и еманциповању жена.

Сценарио изузетног српског синеасте, Срђана Драгојевића, обећава на папиру, на нивоу синопсиса. Међутим, сам текст, заснован на приповеци македонске списатељице Румене Бужаровске, делује недовршено и збрзано. Проблем са алкохолом главне јунакиње, Весне, пратимо малтене од почетка до краја на истоветан начин. Сценарио пати од озбиљних недоследности, као што је репетиција дешавања у другој трећини, а још више проблем наркоманије Весниног сина, који доживи overdose, заврши у болници, након чега и Весна и гледаоци забораве на његово постојање. Сам крај текста одлази у претерану сатиру, која делује исувише артефицијелно.

НАРОДНА ДРАМА

Редитељ: Мирјана Карановић

Продукцијска кућа: THIS AND THAT PRODUCTIONS

Сценарио за трећи редитељски подухват Мирјане Карановић у сарадњи са Бојаном Вулетићем као сценаристом, заснован је на драми младе списатељице Олге Димитријевић.

Радња прати Анку, сервилну младу жену посвећену мушкој средини у малом месту у коме живи са оцем и одржава породичну кафану, све док је сусрет са певаљком из Београда не отргне из те средине, непосредно пред удају за дугогодишњег момка.

Иако занимљив у својој замисли са идејом одметништва из учмале средине, које води до љубавног односа између две жене, сценарио исувише остаје камеран по угледу на позоришну драму на којој је базиран. Однос између главних јунакиња је занимљив и узбудљив, али недостаје 'прљавштине' у приказу читавог миљеа, не само у сеоској варошици одакле Анка потиче, већ и у београдском свету у који је одводи њена нова љубав. Свакако највећи проблем текста и замисли представља разрешење краја, које се одвија потпуно произвољно са крајње неоправданим пуцњем из пиштоља од стране Анкиног вереника, момка који је до тада представљен као неко ко не би ни мрва згазио, те је самим тим још невероватније да је он неко ко је, пошавши из куће, понео са собом пиштољ, из кога испали судбоносни метак у крајњим сценама филма.

РУПА

Редитељ: Марко Сопић

Продуцентска кућа: ВОКОКО FILMS

Петар, мотивисан осветом, враћа се из иностранства сазнавши да је Милош, који је убио његову сестру, излази из затвора после одслужених 10 година казне. Ово је сценарио који надилази жанр осветничког трилера улазећи у драму која се бави питањем освете, њене оправданости, као и моралним дилемама троје главних јунака. Тема је узбудљива, сам сценарио је врло атмосферичан, а ликови интересантни. Оно што сматрамо да може да се поправи су међусобни односи, највише однос Соње и Милоша, како би се добила још већа дубина моралних дилема ликова, којима сценарио дефинитивно тежи. Део приче са постојањем телефона са снимком убиства је неуверљив и требало би да се нађе боље решење. Ситуација где схватамо да је освета извршена на невиној особи је моћна за идеју сценарија, али је остала без јасније поенте и ауторског става према теми. Тако да овај пут комисија не предлаже пројекат за подршку, међутим сматрамо да ауторски тим лако може да унапреди сценарио и пројекат пријави у наредном конкурсном циклусу.

МЕХАНИЧАР

Редитељ: Давид Петровић

Продуцентска кућа: ЦЕПЕЛИН

Играни филм „МЕХАНИЧАР“ је прича о маргини друштва коју носи главни лик Вук. Он са власником гараже и још два сарадника, Ратком, власником ноћног клуба и Микијем, униформисаним полицајцем краде аутомобиле и враћа их власницима за новац. Игром случаја краду ауто у чијем гепеку се налази велика количина новца, Вук у том тренутку није свестан да ауто припада особи која је пре 20 година убила његове родитеље. Прича се даље развија у очекиваном и више пута виђеном правцу када се укључују обавештајне службе, праћење, корумпирани полицајци...

Овај пројекат губи на оригиналности због очекиване стереотипизације маргине друштва и на недовољно разрађеним ликовима и њиховим функцијама у сценарију. Препоручује се аутору да поради на драматизацији ликова као и на оригиналнијем приступу у тумачењу драмског заплета.

МОЈ СИН МАЈОР ТЕПАВАЦ

Редитељ: Сретен Јовановић

Продуцентска кућа: ЈЕЛЕНА МИЉУШ ПР

Филм се бави животом и смрћу мајора Небојше Тепавца официра ВЈ страдалог током дужности у НАТО бомбардовању 1999. Сећања се одвијају у старачком дому чија је штићеница мајорова дементна мајка. Кроз призму фантазије, пратимо разговоре ње и мртвог сина, као и фласхбацк-ове мајоровог целог живота, током једног дана у дому. Дана када и мајка умире. Сама тема филма је интересантна и има потенцијал. Међутим, оно што највише смета у сценарију је однос мајке и сина са њиховим разговорима који су углавном патетични и у истом кључу, без узбудљивости и дубљег ангажмана. Део који је везан за сам живот мајора Тепавца кроз време, је значајно бољи, али ту фали више емоције и животних одлука/дилема које су га довеле до такве судбине. Укупно гледајући сценарио у овој фази оставља више утисак ТВ драме него биоскопског филма.

УСПАВАНКА

Редитељ: Милан Јелић

Продуцентска кућа: ФИЛМ И ТОН

Прича о двоје родитеља музичара Филхармоније који ненадано откривају да им је један син (Саша), иначе предшколац, музички феномен. Пријављују га на учешће за младе таленте у Москви где на изненађење свих он побеђује. Од тог тренутка креће вртоглава Сашина каријера. Ту се и деси највећи проблем сценарија, јер се стиче утисак да Сашин успех не дешава постепено узлазном путањом, већ мање-више оједном, где немамо јасну представу колико то траје. Тако да се осим на ритму губи и на значају његовог успеха. Јер инфлација концерата/градова не доноси нове изазове на путу јунака ка самом емотивном крају, који иначе ни сам није потпуно уверљив. Такође комисија није сигурна да је изводљиво снимити све те концерте и државе са приложеним буџетом. Тако сматрамо да на сценарију треба још радити и комисија га не предлаже за подршку овај пут.

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ

Редитељ: Данило Бећковић

Продуцентска кућа: МАЛИ БУДО

Контраверзни француски писац Марсел долази у Србију, као дело издавачке стратегије да му се спаси каријера, када она почне да иде низбрдо у домовини. Ту га дочекује Иван, књижевни преводилац, као домаћин испред српског издавача и француског културног аташеа, који су иницирали Марселов долазак. Иван ће ангажовати пословну пратњу за Марсела у виду Соње, иначе дипломца светске књижевности, како би се одржао његов контраверзни имиџ. Тема сценарија се бави идентитетом, а где сви главни ликови имају своје фиктивне наративе. Сценарио је духовит и узбудљив, ликови су занимљиви. Марсел и књижевни екосистем су део сценарија који је најбољи, тамо где је најслабији су мушко женски односи у троуглу Ивана, Соње и Марсела који нису потпуно уверљиви и кроз дијалоге као и кроз околности око ликова и њихових мотива. Тако да комисија не предлаже пројекат за подршку овај пут.

У сваком случају сматрамо да искусни аутори иза пројекта врло лако могу да унапреде сценарио, и пројекат пријаве у наредном конкурсном циклусу.

ЗУБИ НА ГРБАЧИ

Редитељ: Дамир Романов

Продуцентска кућа: САМО СЕКУНД

Прича почиње у селу Зарожје почетком 18. века, где се сукоби вампирска породица са Савом Савановићем на челу. Љубавна афера вампирице Марте, Савине ћерке, са невампиром, која је резултирала доласком њеног сина Вука на свет, расколи породицу. Марта и Вук 200 година касније живе инкогнито у Београду, док им се њихова вампирска фамилија не појави поново у животима. Узбудљив и оригиналан пројекат, са интереснатним и живописним ликовима. Веома духовито. Међутим драматуршки некозинстентно у неким тренуцима, и то кроз ритам сценарија и кроз односе међу ликовима. Иако су неки односи међу ликовима сјајни, као што је Марта -Вук однос, неки могу да буду много бољи, где се љубавни однос Вука и Саше највише истиче. Тако да комисија не предлаже пројекат за подршку овај пут. Међутим сматра да је редитељска визија врло јасна кроз експликацију и тизер филма те верује да ауторски тим лако може да унапреди сценарио, те охрабрује да пројекат пријаве у наредном конкурсном циклусу.

2030

Редитељ: Данило Бећковић

Продуцентска кућа: МАЛИ БУДО

Филм 2030. узима као основ за даљи заплет рат у Украјини и Сирији који траје и у овој 2030. години. Сукоби су су све заостренији, а интересе НАТО у Србији чува посебна полицијска формација названа Јединица за посебне случајеве на чијем челу је некадашњи агент војне службе безбедности Милош Крцуновић. НАТО потпуно влада Србијом, а лик агента Милоша не слуги да је његов син Гордан члан отпора који ради против НАТО снага. После једне акције лик Милоша ипак схвата да је на погрешној страни и прелази на страну отпора. Сада када су син и отац на истој страни они праве видео клип који открива праву истину. Видео клип емитују тако што упадају у зграду главног кабловског оператера, реакција јавности је таква да терају власт да раскине везе са НАТО пактом.

Овај пројекат има потенцијал да привуче ширу публику и ону која је волела филмове *Мали Будо* и *Јесен самураја*. Сценарио се бави политичким и друштвеним приликама за које користи колаже тренутних светских дешавања. Радња је постављена у блиској будућности и већ са сценом у кафани „Код Личине” јасно је шта је главна тема око које се гради даљи драмски оквир. Комисија је сагласна да естетика и постпродукција филма није најјаснија али да овај филм има своје квалитете због којих саветује ауторе да допуне и јасније одреде тражене елементе. То је пресудило да се овај пут не нађе међу одабраним за подршку.

У СИГУРНИМ РУКАМА

Редитељ: Ивица Видановић, Бранислав Јевић
Продуцентска кућа: ХИПНОПОЛИС

Филм почиње полицијским увиђајем у стану средовечног брачног пара (Борис и Мила). Комшије позову полицију која открива тело једног од њих, док за другим трагају и коначно откривају да је без свести у болници. Лик инспектора Петровића спроводи истрагу не искључујући могућност да се десило убиство. Заједнички живот Бориса и Миле, њихово заљубљивање, страст, пратимо од њиховог првог сусрета, као недавну прошлост и објективну реалност, која се преплиће са истрагом инспектора Петровића, у садашњем времену. Сценарио нас упознаје са ликовима Миле која као историчарка уметности долази код Бориса на позив да процени слику која му је остала у наследству од деде, да би се између њих убрзо развиле емоције. Мила открива да Борис болује и да има тумор на мозгу, у једном тренутку он је моли да му скрати муке.

Сценарио је јасан и ликови су разрађени, филм је заснован на емотивној динамици двоје људи који се носе са свакодневним проблемима и моралним дилемама. Такав утисак нас прати до самог краја, док је водич кроз паралелне радње лик инспектора Петровића. Ово је жанр који смо имали прилике да гледамо више пута у нашим и страним остварењима али му то не умањује потенцијалну комерцијалну филмску успешност.

Овај сценарио заслужује пажњу али је потребно прецизније одредити виђење редитеља метод продукције и постпродукције. Комисија сматра да овај пројекат има потенцијал и препоручује излазак на следећи конкурс Филмског центра Србије уз предложене допуне.

УМИР КРВИ

Редитељ: Мирослав Живаковић
Продуцентска кућа: ИТВ СТУДИО А

Јаков се враћа с ратишта 1995. Године и затиче рушевине свог некадашњег живота. Док сам покушава да поново успостави какав- такав налик на нови живот упознаје муслиманку Ајшу која ту живи. Међу њима се рађа љубав, започињу везу и Ајша убрзо затрудни. Ствари постају компликоване када се ту појави још један повратник с ратишта, Хрват Крешо. Тада почиње драма у којој се преплићу како сукоб на националној основи а затим и љубавни однос који циркулише у два правца. Обрт доноси смрт Јакова којег убија мала група хрватских војника који подпадају под категорију "пси рата".

Расплет доноси спајање Ајше и Креше који прихвата Јаковљево дете али и он и Ајша добијају своје. У првој половини сценарио је постављен добро али проблем настаје у другој половини у којој се прица убрзано приведе крају. То је штета јер управо тај део даје могућност за богат и интересантан расплет какав се очекује након синопсиса. Препорука комисије је управо та да аутор напише нову руку сценарија у којој би се посветио комплекснијем расписивању друге половине текста како би пројекат убудуће имао веће шансе да буде одобрен.

УСУД

Редитељ: Стефан Малешевић

Продуцентска кућа: SET SAIL FILMS

Два брата различитог менталитета деле исто имање. Када брат са радним навикама и дисциплином одлучи да раздвоји свој део имања од братовљевог почиње да га прогони проклетство а његовом немарном брату да иде све боље у животу. Проклетство га тера на пут који ће му дати одговоре како о људској судбини тако и о самом смислу људског постојања. Редитељ има приступ за који се може рећи да је аутентичан и амбициозан. Оно што је био извор колебања за комисију била је комуникативност филма с публиком као и ограничена количина средстава којом се располаже на овом конкурсу.

ОДЈЕК

Редитељ: Ивица Видановић

Продуцентска кућа: CINNAMON FILMS

Филип, повратник с рада у иностранству случајно упознаје Соњу, девојку коју одлучи да запроси. Њен отац Веља даје пристанак очекујући да ће ћерка на у таквом браку бити материјално збринута. Проблеми настају када током времена које пролази пар не добија децу иако доктор тврди да су обоје за то способни. Филипова мајка за то терети Соњу и живот у фамилији јој чији неподношљивим. Обрт настаје када Соња добије одговор од једног старца у чему је проблем. Узрок није ни њено ни Филпово репродуктивно стање већ клетва која над цитавом породицом. Иако се назире да је сценарио заснован на личном и искреном промишљању о темама мајчинства и патријархата текст у реализацији није био довољно убедљив. Утисак је да није заокружен на прави начин. Комисија сматра да је потребно још рада на развоју сценарија како би пројекат био подржан на неком од следећих конкурса.

КЕНГУР СЕ ВРАЋА КУЋИ

Редитељ: Мирослав Момчиловић

Продуцентска кућа: БРИГАДА

Филмски пројекат „Кенгур се враћа кући“ је замишљен као својеврсни наставак култне комедије „Кад порастем бићу кенгур“, с том разликом да је Мирослав Момчиловић сада аутор и као редитељ и као сценариста. Ово је прича о познатом голману Кенгуру који се након наглог прекида каријере у Енглеској враћа у Србију, а то све прати једна ТВ кућа која снима документарац, или фудбалментари, како пише у експликацији у којој је јако добро описан редитељски поступак, као и идеја филма.

Потенцијално, све је ишло на руку овом пројекту, посебно јер је главни лик препознатљив публици и зато што се наслања на први део који је имао запажену гледаност. Ипак финална верзија сценарија идејно није у складу са оним што је написано у експликацији – лик Кенгура и све оно за шта се он залаже не даје нам одговор на питање како је то повезано за дехуманизацијом спорта и друштва, уз то, има превише рециклирања на реплике и провале из првог дела, а делује и као да сви ликови, укључујући и главног, говоре на исти начин, истим језиком. Овај пројекат комисија ФЦС-а није подржала, али би волела да аутор конкурише и следеће године верујући у то колико је велики потенцијал овог филма.

СТРАНПУТИЦА

Редитељ: Зоран Лисинац

Продуцентска кућа: SOUL FOOD FILMS

Филм „Странпутица“ Зорана Лисинца је прича о породици која се бави производњом вина у којој постоје јако трауматични догађаји који су пореметили породичне односе, са идејом да се трауме превазиђу и чланови породице поново повежу.

Редитељска експликација филма обећавала је јако добар сценарио и у најмању руку јако добар филм, и у том позитивном духу је и читана финална верзија сценарија. Међутим, оно што је умањило првобитан утисак комисије јесте прилично нејасна мотивација око губитка чула мириса главног јунака што је важно за филм, јер је он сомелијер, и дијалози који су, иако духовити на најуспелијим местима, грађени на плану интелектуалног хумора, који сам по себи није упитан, осим ако није дошао као конструкција у којој је интелектуализам изнад уверљивости.

Овај пројекат комисија ФСЦ-а није подржала, уз препоруку, да уз одређене промене на сценарију, аутори конкуришу наредне године.

ПОСЛЕДЊИ ПИРАТИ

Редитељ: Радивоје Андрић

Продуцентска кућа: YODI MOVIE CRAFTSMAN

Играни филм „Последњи пирати“ је прича о два тинејџера који зарађују за живот тако што продају пиратерисане филмове на пијаци и њиховом пријатељству које се руши када стицајем околности један од њих буде позван да сними филм који финансира држава.

Тема пиратерије је данас мало превазиђена, иако она у Андрићевој експликации није на првом месту, она је само мотивски оквир. Више изненађује потреба да се у структура филма укључи форма мјузикла, која гледајући структуру сценарија није потпуно мотивисана, као и то да аутори нису баш сигурни како ће све то испасти – жеља да се балансира са реализмом са масовним сценама мјузикла на пијаци је скоро немогућа, то филму даје потпуно другу реалност.

ХРИСТОВИ ВОЈНИЦИ ИЗ КРИВЕ УЛИЦЕ

Редитељ: Ференц Лавро

Продуцентска кућа: Šara lights d.o.o.

Играни филм „Војници из криве улице“ је прича о шест пријатеља који живе у мешовитом селу (Срби, Мађари и Јевреји) и заједно учествују у Ускршњој процесији као војници коју чувају Христов гроб, пред сам почетак II Светског рата. Идејно, овај пројекат има јако потентну и занимљиву тему, нарочито јер у српској филмској традицији тема II Светског рата има посебно место и посебно што прича се дешава у Војводини.

Основни проблеми финалне верзије сценарија јесу дужина сценарија (56 страна није формат дугометражног филма) и недовољно разрађени ликови и због тога комисија ФСЦ-а није подржала овај пројекат.

ЦИКЛУС

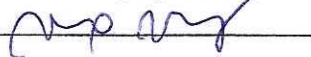
Редитељка: Јелена Стојковић

Продуцентска кућа: BOSS TEAM

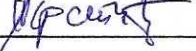
Поручник у војсци Србије долази у завичај јер је добио информацију да му је брат пронађен у тешком психичком стању. Од тог тренутка почиње низ мистериозних догађаја у које главни јунак бива увучен. Испоставља се да је стајне његовог брата повезано са много дубљим разлозима од његовог менталног здравља, отвара се прича о породичном проклетству. Амбициозан пројекат на нивоу снопсиса делује прилично интригантано и занимљиво али на плану сценарија не оправдава најављена очекивања. Потребан је знатно озбиљнији заплет од оног на којем је тренутно сценарио базиран а састоји се од низа чудних догађаја кроз које јунак пролази. Такође је и потребно још рада на редитељској експликацији из које би смо добили јаснију слику у стилу и тону филма, сто је веома важно када је реч о жанру хорора (филмске и визуелне референце). Уколико би ауторска екипа наставила да ради на недостацима који тренутно постоје, пројекат би могао некад у будућности бити подржан јер домаћа кинематографија има мањак филмова овог жанра.

Чланови комисије:

Марко Јоцић, председник

Марко Крстић

Душан Јововић

Коста Пешевски

Ненад Павловић

